

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

20. De Sacrificio cruento Christi in cruce morientis, & quid illud à nobis
exigat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

matre traditus esset, & inter verbera cunctis ad cruciatum flentibus, ille exhaustus, se sitire diceret: Mater eum increpans dixit; Christianum cedere non debere, a quam vitæ in Christo sufficere, fontem illum perennem esse proximum, calicem infantium Bethleemiticorum esse exhauriendum: nolebant illi metuere nisi peccatum, nec extra Deum ejusque voluntatem quidpiam concupiscere: de Deo offenso dumtaxat dolere; & in illo ac de illo gaudio affici. Amorem tuum reformando perfectam Christi imitatorum assequeris, si Augustino credis: Amor enim, ait, inhians habere quod amatur, cupiditas est; id autem habens, eoque fruens, lætitia; fugiens quod ei adversatur, timor est; idque si acciderit sentiens, tristitia est: proinde mala sunt ista, si malus est amor, bona si bonus. Ita ille.

CONSID. XX.

De Sacrificio cruento Christi in cruce morientis, & quid illud à nobis exigat.

Quis offert illud Sacrificium? Christus Deus homo, Sacerdos, & victima; ex quo pater magnitudo hujus sacrificii, cum offerente & re oblata nihil majus

ne à Deo quidem excogitari possit: si omnes Angeli corpus passibile assumpsissent, & pro me redimendo in crucem acti essent; imò si omnes Sancti, quorum eximia virtus omnes in admirationem rapit, idem crucis, mortisque supplicium pro me subiissent; tantum dignitate à Christi sacrificio differrent, quantum vermiculi mors ad omnium Angelorum, & Sanctorum mortem comparata. Nulla enim finiti ad infinitum est vel esse potest portio.

Quomodo illud Sacrificium offertur? Admirabili charitate, summos inter cruciatus, & gratis: vide illum amoris alis volentem ad hoc sacrificium peragendum. Erant, inquit Marcus, in via ascendentes Ierosolymam, & precedebat illos JESVS, & stupebant, & sequentes timebant; nimirum desiderij pennis ad passionem rapiebatur: dilatio ipsa cruenti istius Sacrificij, ut fit in rebus ardentibus, animum angebat. Baptismo, inquit, habeo baptizari, & quomodo coarctor (S. Ambrosius legit angor) usquedum perficiatur. Videmus aliquem febre ardentem, haustum frigidæ instanter expetere, differre tamen, usquedum hora, quâ possit bibere, à medico præscripta sonuerit, interim exclamare: O quam sitio! quàm intus ardeo! Ita Christus. Hinc Petro passionem

2.
Ex modo offerentia.

Dddd nem

Matth. 16. nem impedire volenti, & dicenti:
Abi à se Domine, non erit tibi hoc:
 dixit vulgo severo: *Vade post me Sa-*
sana, scandalum es mihi; non
 enim sapi quæ Dei sunt. Vocat
 illum Satanam, hoc est, adversa-
 rium; vocat scandalum, hoc est,
 offendiculum & obicem, quod
 rem sibi desideratissimam impe-
 dire, & amoliri vellet; dicit non
 sapere quæ Dei sunt, sed quæ ho-
 minum; qui cruce à se & ab
 amicis avertere, officiosi hominis
 esse arbitrantur: cum è contrà
 vellet Christus omnes suos in
 eundem secum crucis amorem
 concurrere. Hinc S. Ambrosius
 verba illa Christi, *Tristis est anima*
mea usque ad mortem. ita explicat,
 quasi Christus diceret: Anima
 mea donec mors veniat, tristitià
 consumitur, quia ita illam deside-
 ro, ut ex ejus absentia tristitiàm
 ingentem sentiam: & hoc sensu
 quidam dictum ab illo Judæ exi-
 stimant, *Quod facis, fac citius;* quasi
 febriæstuans, haustum aquæ pe-
 teret, quo refocillaretur. Sacrifi-
 cabat se quotidie Christus co-
 ram Patre suo in ara cordis, se ad
 mortem pro humano genere of-
 ferens; sed interea ad holocaustum
 in cruce totis votis anhelabat;
 quod illud sciret Patri gratissimū,
 & ad hominum redemptionem
 à Patre constitutum: quod prævi-
 disse videtur Vates Regius, dum
 dicit: *Memor sit omnis sacrificij tui,*

& holocaustum tuum pingue fiat.
 quasi diceret: Acceptet Pater
 tuus, Deus tuus omnia sacrificia
 tua, quæ toto vitæ decursu, tum
 intus, tum extra multa eaq; acer-
 ba tolerando ipsi obtulisti; sed
 holocaustum mortis tuæ in cruce
 illi cæteris gratius sit, sicut quò
 animal perfectius & pinguius im-
 molatur, eò sacrificium est illi
 gratius: unde Danielem orantem
 audimus: Sicut in millibus agno-
 rum pingium, sic fiat sacrificium
 nostrum in conspectu tuo, ut
 placeat tibi: hæc significant illa
 holocausta medullata, hoc est,
 plena medullâ charitatis, quæ
 Propheta oblatorum se dixit, sed
 quæ Christus perfectè adimple-
 vit.

4. Quantos verò inter cruciatus
 hoc sacrificium obtulerit Chri-
 stus, vel ex illis ejus verbis, *Hæc*
est hora vestra & potestas tenebra-
rum, intelligi potest, cum tum ini-
 mico odijs omnibus exacerbato
 potestas in eum, quem odit, se-
 viendi traditur, satis patet, quid à
 tali odio in omnem ultionis exer-
 cendæ rabiem effuso expectari
 debeat: præter alios hominibus
 ignotos cruciatus, qui inde in ani-
 mum ejus redundarunt; unde ex-
 clamat: Veni in altitudinem ma-
 ris, & tempestas demersit, ut ne
 angelica quidem intelligendi vis
 eò penetrare possit, idque Deo
 soli videatur esse reservatum. Sed

L. 7. in
 Lucam.

3.
 Ex quoti-
 diana
 oblatio-
 ne.

Psal. 119.

5.
 Ex gratia
 in oblatio-
 ne.

L. de vi-
 tæ.

4.

Ex cir-
 cumstas-
 stantia
 cruciatus.

6.
 Ex si-
 quentibus
 bernardus
 ligere.

Scd

5. Ex gratui-
ta obla-
tione.
6. Ex fructu
quem de-
betis co-
ligere.
Epist. 22.
p. 38.

Sed quod mirum in modum
Sacrificij hujus præstantiam au-
get, & extollit, est, quod id gratis
offerat, solius Dei honore & glo-
ria, & animarum, à quibus honor
ille incrementum accipiat, salute
contentus. Nemo plus tribuit,
quàm qui sibi nihil relinquit, ait
Ambrosius: sed amplius aliquid
mihi largiri videtur, qui seipsum
donat, nec suum emolumentum
spectat, sed alienum commodum;
hoc ipso solo contentus, quòd be-
nefecerit.

Videamus nunc quid tanti Sa-
crificij beneficium, à nobis, qui-
bus maximè profuit, exigere vi-
deatur: haud dubium quin ingen-
tem animi ardorem & generosi-
tatem ad acerbissima quæque ad
imitationem pro honore Patris
æterni subeunda; quod egregiè ab
iis præstitum, qui hoc grati ani-
mi vinculum propius inspexe-
runt. Aspice inter cæteros, quos
ignes in Theodoro Martyre, de
quo Gregorius Nyssenus: qui
dum fides in Christum, ejusque
exemplum ante oculos obversa-
tur, extantque ex altera parte car-
nifices, & tormèta, exclamat: Qui
vulnerat, corpus incidat; qui ver-
berat, laceret; & qui cremat, flam-
mam adjiciat, & qui his verbis
offenditur, linguam excindat.

Intuere inter cõfessores S. Am-
brosium, qui contra Arrianos
pro Christo depugnans, illos ul-

trò ita compellat: Si patrimoniũ
affectatis, invadite; si corpus, ac-
currite: vultis in vincula ducere?
vultis ad necem? ludus est.

Vadin-
gus ad an-
num Chri-
sti 1298.

Rogatus aliquando Jacopo-
nus, quid Jesu Christi amore
ferre paratus esset; respondit:
Ex animi mei sententia desidero,
ob Christi amorem, summã men-
tis tranquillitate sustinere in hac
vita omnes labores, ærumnas, an-
gore, molestias & dolores quæ
verbis exprimi, aut animo concipi
possunt: nec id satis; velim eti-
am simul ac ex vita hac migrave-
ro, cædæmones ad inferos ani-
mam meam rapiant, ut ibi pro
omnibus igne purgante detentis
justitiæ divinæ faciam satis; præ-
tereà gratissimum mihi erit, si
omnes, quorum causa, ista susti-
nuero, priusquæ quàm in cælum
veniam, æterna felicitate donati,
illuc tandem me clementer ad-
missio universi in unum congre-
gati objectarent, pro tormentis
omnibus eorum causa toleratis,
se mihi prorsus nihil debere: Ex
animo enim cupio pro omnibus
nullo meo emolumento horren-
da quæque perpeti, unico æmu-
landi Christi studio, qui nullã spe
præmij tanta pro nobis pertulit,
ut nos exemplo suo doceret sine
recompensationis spe aliis esse be-
nefaciendum. Ita ille generosus
Christi imitator, & pro gloria
Dei fortis athleta.

¶ d d d 2 Quòd

L. I. Conf.
c. 15.

Psal. 49.

In appar.
Dom.

Quòd si tam altos animos induere non potes, quotidianos saltem labores & ærumnas Deo in sacrificium offer, & dic cum S. Augustino: Tibi seruiat, quidquid utile puer didici; tibi seruiat, quod loquor, & scribo, & lego, & numero. & postea Dei oculos testes appellans; Vides, inquit, in corde meo, quia sic est, ut sacrificem tibi famulatum cogitationis & linguæ meæ. Adde ad ista sacrificium laudis, quo honorari se dicit Deus, in ara cordis tui eum amando, admirando, & deprædicando thus laudis accende: ignis holocausti semper ardeat in corde tuo, qui opera, & quæ accidunt aduersa, in sacrificij materiã convertat: neque enim, ut ait S. Leo, tua largitas de muneris pensatur pondere, sed de benevolentiz quantitate; nec discrepat fructus operum, ubi est par affectus operantium.

CONSID. XXI.

De Christo Victore, & Triumphatore per Resurrectionem, & Ascensionem suam in cælum.

I.
Christo
resurgenti

Primum quod Christo resurgenti, & in cælum ascendenti debemus, est de ejus victoria,

triumpho quæ quantum animo capere possumus gaudium: hoc enim ipse Apostolis dixit: *Sidiligeretis me, gauderetis utique, quia ad Patrem vado.* Amantis enim est de bonis amici æquè gaudere ac de suis; imò interdum magis, præsertim in Christo, quem majori quàm nos ipsos amore prosequi oportet. Ad hoc gaudium occasione Resurrectionis & Ascensionis nos invitat Vates Regius, dum Christi Resurrectionem, & Ascensionem, per quam arca humanitatis ejus elevanda erat, prævidens usurpâsq; verba à Moyse dici solita, dum arca ad iter prosequendum in deserto in humeros à Levitis tolleretur, dicit: *Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus, & fugiant qui oderunt eum à facie ejus.* quod quam facile feliciterque à Christo conficiendum erat, ostendere volens, addit; sicut deficit fumus, deficiat, & sicut fluit cera à facie ignis; nam & à vento facillimè fumus dispergitur, & cera ab igne consumitur; quantum verò gaudium inde nos concipere oporteat subjungit, & *justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, & delecentur in latitiã;* hoc est, omnibus gaudis, ut spiritualibus epulis non tantum reficiantur, sed exultent, & delectatione lætitiæque circumfluant, imò externo cantu id ostendant; pergit enim nos omnes ad id